

Bài 12 CON XIN MANG THÁNH GIÁ PHỤC SINH

Ngày nọ, một hạt giống nhỏ bé được gieo xuống lòng đất. Nó nằm đó, trong bóng tối, lạnh lẽo, cô đơn. Nó không hiểu vì sao mình phải rời khỏi ánh sáng mặt trời, phải bị chôn vùi dưới lớp đất dày. Nó thầm trách người gieo: "Sao lại vùi con vào nơi tối tăm thế này?"

Thời gian trôi qua, hạt giống bắt đầu nứt ra. Nó đau đớn, tưởng như đang chết. Nhưng chính lúc ấy, một mầm xanh vươn lên. Rễ đâm sâu, chồi vươn cao. Hạt giống nhận ra: "*Muốn sống, con phải chết đi. Muốn trở hoa, con phải chịu chôn vùi.*"

Cuối cùng, từ nơi tưởng như là mồ chôn, một cây lúa trổ bông vàng rực dưới ánh mặt trời

Câu chuyện ấy là hình ảnh của Thánh Giá Phục Sinh. Chúa Giêsu đã bị chôn vùi, trong đau khổ, trong nước mắt, trong cái chết. Nhưng từ mồ tối ấy, Ngài đã sống lại, mang theo sự sống cho muôn người.

*Có những thánh giá ta mang không phải vì chọn lựa, mà vì cuộc đời đặt lên vai. Nhưng cũng có những thánh giá ta **xin được mang**, vì đã nhận ra nơi đó có sự sống, có hy vọng, có tình yêu.*

"Con xin mang Thánh Giá Phục Sinh" là lời thưa "xin vâng" của người tín hữu: "*Lạy Chúa, con chấp nhận bị chôn vùi, bị thử thách, bị đau khổ. Con không sợ thánh giá nữa, vì con tin rằng nơi đó, Chúa sẽ làm cho con trở hoa.*", nơi đó có Ngài, và nơi đó con sẽ được sống".

"Dầu cho đông tổ phủ phàng,
Ngài cho Thánh Giá huy hoàng trở hoa".

Lời nguyện ấy cũng là lời tuyên xưng của người môn đệ, như Mácta, Maria, và Lazarô trong Tin Mừng hôm nay. Họ đã đi qua nước mắt, mất mát, và cả cái chết..., để gặp được **Đấng là Sự Sống Lại và là Sự Sống**.

I- THÁNH GIÁ LÀ ĐƯỜNG DẪN ĐẾN SỰ SỐNG

Trong bài **Tin Mừng** hôm nay, Lazarô đã chết. Anh không thể tự mình bước ra khỏi mồ. Nhưng Chúa Giêsu đến, **đứng trước mồ, rơi nước mắt**, và **gọi tên anh: "Lazarô! Hãy ra đây!"** Và anh bước ra – sống lại, như hạt giống vươn lên từ lòng đất.

Đó là lời gọi **vượt qua cái chết**, vượt qua tuyệt vọng, vượt qua bóng tối. Nhưng trước khi có phép lạ, đã có **thánh giá**:

- Thánh giá của Mácta và Maria: *đau khổ vì mất người thân.*
- Thánh giá của cộng đoàn: *thất vọng vì Chúa đến trễ.*
- Thánh giá của chính Chúa Giêsu: *Ngài xúc động, Ngài mang nỗi đau của con người:*

“Sao Cha bỏ con đọa đày?
Xin Cha cất chén đắng này cho con.
Việc Cha trao phó cho con
Con xin hoàn tất, chẳng còn thờ than”

Lazarô không chỉ sống lại, anh **được phục sinh trong Thần Khí**, nhờ lời quyền năng của Chúa Giêsu, **Đấng là Sự Sống Lại và là Sự Sống**:

Khi ấy, hai chị em của Ladarô sai người đến thưa Chúa Giêsu rằng: “Lạy Thầy, người Thầy yêu đau liệt”. Nghe tin ấy, Chúa Giêsu liền bảo: “Bệnh này không đến nỗi chết, nhưng để làm sáng danh Thiên Chúa và do đó Con Thiên Chúa sẽ được vinh hiển”.

Chúa Giêsu thương Martha và em là Maria và Ladarô. Khi hay tin ông này đau liệt, Người còn lưu lại đó hai ngày. Rồi Người bảo môn đệ: “Chúng ta hãy trở lại xứ Giuđêa”.

Đến nơi, Chúa Giêsu thấy Ladarô đã được an táng bốn ngày rồi. Khi hay tin Chúa Giêsu đến, Martha đi đón Người, còn Maria vẫn ngồi nhà. Martha thưa Chúa Giêsu: “Thưa Thầy, nếu Thầy có mặt ở đây thì em con không chết. Tuy nhiên, ngay cả bây giờ, con biết Thầy xin gì cùng Thiên Chúa, Thiên Chúa cũng sẽ ban cho Thầy”. Chúa Giêsu nói: “Em con sẽ sống lại”. Martha thưa: “Con biết ngày tận thế, khi kẻ chết sống lại, thì em con cũng sẽ sống lại”. Chúa Giêsu nói: “Ta là sự sống lại và là sự sống. Ai tin Ta, dầu có chết cũng sẽ được sống. Và kẻ nào sống mà tin Ta, sẽ không chết bao giờ. Con có tin điều đó không?” Bà thưa: “Thưa Thầy: Vâng, con đã tin Thầy là Đấng Kitô, Con Thiên Chúa hằng sống đã đến trong thế gian”.

Người xúc động và hỏi: “Đã an táng Ladarô ở đâu?” Họ thưa: “Thưa Thầy, xin đến mà xem”. Chúa Giêsu rơi lệ. Người Do-thái liền nói: “Kìa, xem Ngài thương ông ấy biết bao!” Nhưng có mấy kẻ trong đám nói: “Ông ấy đã mở mắt người mù từ khi mới sinh mà không làm được cho người này khỏi chết ư?” Chúa Giêsu lại xúc động; Người đi đến mộ.

Mộ đó là một hang nhỏ có tảng đá đặt trên. Chúa Giêsu bảo: “Hãy đẩy tảng đá ra”. Martha là chị người chết, thưa: “Thưa Thầy, đã nặng mùi rồi vì đã bốn ngày”. Chúa Giêsu lại nói: “Ta đã chẳng bảo con rằng: Nếu con tin, thì con sẽ xem thấy vinh quang của Thiên Chúa sao?” Thế là người ta cất tảng đá ra. Chúa Giêsu ngược nhìn lên và nói: “Lạy Cha, Con cảm tạ Cha đã nhậm lời Con. Con biết Cha hằng nghe lời Con. Nhưng Con nói lên vì những người đứng xung quanh đây, để họ tin rằng Cha đã sai Con”. Nói rồi, Người kêu lớn tiếng: “Ladarô! Hãy ra

đây!” Người đã chết đi ra, chân tay còn quấn những mảnh vải, trên mặt quấn khăn liệm. Chúa Giêsu bảo: “Hãy cởi ra cho anh ấy đi”. Một số người Do-thái đến thăm Maria, khi được chứng kiến những việc Chúa Giêsu làm, thì đã tin vào Người. (Ga 11, 1-45)

Chúa Giêsu không làm phép lạ bằng quyền lực trần thế. Ngài hành động trong **Thần Khí của Thiên Chúa**, Đấng đã làm cho Ngài sống lại từ cõi chết, và cũng sẽ làm cho chúng ta được sống. Khi Ngài gọi Lazarô, đó là **hơi thở của Thần Khí**, là **lời sáng tạo mới**, là **ánh sáng xuyên qua tảng đá mồ chôn**.

II- THÁNH GIÁ ĐƯA TA VÀO HIỆP THÔNG VỚI CHÚA

Có những lúc trong đời, chúng ta mang thánh giá mà tưởng như chỉ có mình gánh chịu: bệnh tật, mất mát, thất vọng, tội lỗi. Nhưng chính trong những lúc ấy, nếu ta biết ngược nhìn lên Chúa Giêsu, ta sẽ nhận ra: **Ngài cũng đang mang thánh giá cùng ta**.

- **Trong Tin Mừng hôm nay**, Chúa Giêsu không đứng xa quan sát nỗi đau của Mácta và Maria. Ngài đến, Ngài xúc động, Ngài rơi nước mắt. *Ngài bước vào nỗi đau của con người*, không phải để giải thích, mà **để hiệp thông**. Ngài không cắt thánh giá khỏi chúng ta, nhưng **Ngài vác cùng ta**, *để thánh giá ấy không còn là gánh nặng cô đơn, mà là để đến gặp gỡ Thiên Chúa*.

- **Thánh Vịnh Đáp Ca hôm nay** cất lên lời cầu nguyện từ đáy vực sâu:

Đó không chỉ là tiếng kêu cứu, mà là tiếng của một trái tim đang **hiệp thông với Chúa trong đau khổ**. Người tín hữu không chỉ chịu đựng, mà **đôi thoại với Thiên Chúa**, *bước vào mối tương quan thân tình giữa nước mắt và hy vọng*.

Khi ta thưa: **"Con xin mang Thánh Giá Phục Sinh"**, là ta cũng đang thưa: **"Lạy Chúa, con không muốn trốn chạy đau khổ. Con muốn bước vào hiệp thông với Ngài, Đấng đã khóc, đã chịu chết, và đã sống lại vì con."**

[1] Con từ đáy vực kêu nài,
Van lơn cầu khẩn, xin Ngài lắng tai!
[2-5] Muôn tâu lạy Chúa, Chúa ơi!
Xin Ngài hãy lắng nghe lời con đây!
Muôn tâu lạy Chúa, thưa Ngài!
Chúa mà chấp tội đừng ai vững hòng!
Nhưng Ngài tha thứ rộng lòng,
Để đoàn con biết phục-tòng, kính tôn.
Con mong hết cả tâm hồn,
Cậy trông lời Chúa cho con an bình.

[6-8] Hôn quân canh vọng bình minh,
Con trông đợi Chúa uy linh sáng ngời.
Hôn quân canh đợi sáng trời,
Ít-ra-en! Hãy trông nơi Chúa Trời!

Ơn Người chan chứa chẳng với,
Sẵn sàng ban phát cho người dư đầy.
Chính Người sẽ cứu người ngay,
Cứu người thoát án đọa đầy tội nhân.

(Tv 130)

=> <http://www.conggiaovietnam.net/index.php?m=module2&v=detailarticle&id=117&ia=13065>

"Con từ đáy vực kêu nài,
Van lơn cầu khẩn, xin Ngài lắng tai!"

Đó là lời của người đang mang thánh giá, không phải trong cô đơn, mà trong **hiệp thông với Thiên Chúa qua lời cầu nguyện**. Người tín hữu không chỉ chịu đau khổ, mà **đôi thoại với Chúa, gọi tên Ngài, trông cậy vào lòng thương xót của Ngài**.

"Con mong hết cả tâm hồn,
Cậy trông lời Chúa cho con an bình."

Chính trong đau khổ, người tín hữu bước vào **hiệp thông sâu xa với Chúa**, không phải bằng lý trí, mà bằng trái tim khao khát và tin tưởng.

Khi ta thưa: "**Con xin mang Thánh Giá Phục Sinh**", là ta **chấp nhận bước vào vực sâu**, nhưng không một mình. Ta **hiệp thông với Chúa Giêsu, Đấng đã khóc trước mồ Lazarô, Đấng đã mang thánh giá vì yêu thương**.

III- THÁNH GIÁ ĐEM ĐẾN NIỀM HY VỌNG

Trong ánh sáng Phục Sinh, Thánh Giá không chỉ là một suy niệm cảm xúc, mà **được nâng đỡ bởi chính Lời Chúa từ mồ tối đến sự sống (Êdêkiel), từ thân xác chết đến sự sống trong Thần Khí (Phaolô) từ Lazarô chết đến lời gọi sống lại (Gioan)**.

Khi ta thưa: "**Con xin mang Thánh Giá Phục Sinh**", là ta cũng thưa: "**Con tin rằng nơi thánh giá ấy: có Chúa, có Thần Khí, và có sự sống đang chờ**."

• **Trong Tin Mừng:** Lazarô đã chết. Nhưng Chúa Giêsu đến, xúc động, rơi nước mắt, và gọi ông ra khỏi mồ: "**Lazarô, hãy ra khỏi mồ!**" (Ga 11,43)

Đó là lời gọi vượt qua cái chết, lời gọi của niềm hy vọng. Đó là hơi thở của Thần Khí, là lời sáng tạo mới, là ánh sáng xuyên qua tảng đá mồ chôn.

Martha tuyên xưng: "**Con tin Thầy là Đấng Kitô, Con Thiên Chúa**." (Ga 11,27). **Chính niềm tin ấy mở ra cánh cửa phục sinh, ngay cả khi thánh giá vẫn còn đó.**

• **Trong Bài Đọc I**, dân Israel đang sống trong cảnh lưu đày, tuyệt vọng như những bộ xương khô. Nhưng Thiên Chúa không bỏ rơi họ. Ngài hứa: **sẽ mở cửa mồ, ban Thần Khí, và làm cho họ sống lại**: "**Ta sẽ mở cửa mồ các người... Ta sẽ đặt Thần Khí của Ta vào các người, và các người sẽ được sống**." (Ed 37,12-14)

Đó là lời hứa phục sinh, không phải chỉ cho một dân tộc, mà cho tất cả những ai đang bị chôn vùi trong bóng tối, tội lỗi, và thất vọng.

"Con xin mang Thánh Giá Phục Sinh" là lời tuyên xưng nhờ Thần Khí Chúa, con sẽ *Vượt Qua*", là lời xác tín rằng con **xin được mang thánh giá ấy với niềm tin rằng:**

"Nhờ Ngài, con sẽ Vượt Qua,

Phục sinh trong Lửa thăng hoa Thánh Thần."

Đó không phải là sức riêng của con người. Đó là **Thần Khí của Thiên Chúa**, Đấng đã làm cho Đức Kitô sống lại từ cõi chết, và cũng sẽ làm cho chúng ta được sống.

Ngôn sứ Êdêkiel tuyên sấm lời Chúa: *"Ta sẽ cho các người thần trí của Ta, và các người sẽ được sống"*.

Đây Chúa là Thiên Chúa phán: "Hỡi dân Ta, này **Ta sẽ mở cửa mồ các người**, Ta sẽ kéo các người ra khỏi mồ và dẫn dắt các người vào đất Israel. Hỡi dân Ta, các người sẽ biết Ta là Chúa, lúc Ta mở cửa mồ các người, và kéo các người ra khỏi mồ, **Ta sẽ cho các người thần trí của Ta, và các người sẽ được sống**, Ta sẽ cho các người an cư trên đất các người, và các người biết rằng: Ta là Chúa, chính Ta đã phán và đã thi hành". (Ed 37, 12-14)

• **Trong Bài Đọc II**, Thánh Phaolô cũng xác tín rằng: *"Thần Khí của Đấng làm cho Đức Kitô sống lại cũng sẽ làm cho anh em được sống."*

Ngài khẳng định: Thánh Giá không kết thúc bằng cái chết, mà **Thánh Giá mở ra sự sống mới nhờ Thần Khí**. Người tín hữu mang thánh giá không phải để gục ngã, mà để được biến đổi và sống lại trong Thần Khí.

Khi ta thưa: **"Con xin mang Thánh Giá Phục Sinh"**, là ta cũng đang thưa: **"Xin Thần Khí Chúa thấp sáng con, nâng đỡ con, và làm cho con sống lại."**

Đây là nền tảng thần học cho niềm hy vọng Kitô giáo: *sự sống lại không chỉ là tương lai, mà sự sống bắt đầu ngay trong hiện tại*.

"Con xin mang Thánh Giá Phục Sinh" là lời thưa vâng của người tín hữu: *"Lạy Chúa, con không sợ thánh giá nữa. Con xin mang nó, vì con tin rằng nơi đó có Ngài, và nơi đó con sẽ được sống."*

"Nhờ Ngài, con sẽ Vượt Qua,

Phục sinh trong Lửa thăng hoa Thánh Thần."

Thư gửi tín hữu Rôma, Thánh Phaolô Tông đồ khẳng định:

"Anh em thân mến, những kẻ sống theo xác thịt, thì không thể đẹp lòng Chúa. Còn anh em, anh em không sống theo xác thịt, nhưng sống theo tinh thần, nếu thật sự Thánh Thần Chúa ở trong anh em. **Nếu ai không có Thánh Thần của Đức Kitô, thì kẻ ấy không thuộc về Người. Nếu Đức Kitô ở trong anh em, cho dù thân xác đã chết vì tội, nhưng tinh thần vẫn sống vì đức công chính.** Và nếu Thánh Thần của Đấng đã làm cho Đức Giêsu Kitô từ cõi chết sống lại ở trong anh em, thì Đấng đã làm cho Đức Giêsu Kitô từ cõi chết sống lại cũng

cho xác phàm hay chết của anh em được sống, **nhờ Thánh Thần Người ngự trong anh em**".
(Rm 8, 8-11)

IV LỜI NGUYỆN

Lạy Mẹ Maria,
Mẹ ơi! Mẹ hãy mở lòng,
Mẹ xin với Chúa khoan hồng nhẹ tay,
Vớt con khỏi chốn vực này,
Con vào bệ kiến thiên ngai Nước Trời.
Đắm say hồng phúc cận Ngài,
Tụng ca danh Chúa dâng lời tri ân.

"Lạy Chúa,

"Con xin mang Thánh Giá Phục Sinh", không phải vì con thích đau khổ, mà vì con tin rằng nơi thánh giá ấy, có Ngài, có hy vọng, có sự sống. Xin cho con biết hy vọng giữa đêm đen, biết tin tưởng giữa đông tố, và biết trở hoa trong Thần Khí của Ngài."

"Con xin mang Thánh Giá Phục Sinh", không phải vì con mạnh mẽ, mà vì con tin rằng nơi thánh giá ấy, có Ngài, và có sự sống đang chờ phía trước. Xin cho con biết chấp nhận bị chôn vùi, bị thử thách, bị đau khổ – như hạt giống, như Lazarô – để rồi được sống lại trong ánh sáng của Thần Khí Chúa.

"Con xin mang Thánh Giá Phục Sinh", không phải bằng sức riêng, mà bằng sức mạnh của Thần Khí Ngài. Xin cho con biết thưa vâng, biết bước đi, biết hy vọng. Và khi con tưởng mình đã chết, xin Ngài gọi tên con, thổi hơi sống vào con, để con được sống lại trong Ngài."

*Con mang thập giá theo Ngài,
Con nay chẳng sợ đường dài gian nan.
Con nay mừng rỡ hân hoan,
Nhận ra Thánh Giá hồng-ân diệu-huyền.*

Vinh danh Thiên Chúa uy quyền!
Con xin làm bánh tinh uyền không men. (*)
Dầu cho trối nặng đêm đen,
Ngài cho Thánh Giá cất lên nhẹ nhàng.
Dầu cho đông tố phủ phàng,
Ngài cho Thánh Giá huy hoàng trở hoa.
Nhờ Ngài, con sẽ Vượt Qua,
Phục sinh trong Lửa thăng hoa Thánh Thần.

Xưa nay con đã bao lần,
Con đi lạc lối không cần biết Cha,
Lời cha vẫn để cho qua,
Đường Cha con đã tránh xa vội vàng.
Cậy trông Thiên Chúa vĩnh hằng,
Ngài thương đoái đến, khoan hồng thứ tha!
Nhờ Ngài, con sẽ Vượt Qua,
Phục sinh trong Lửa thăng hoa Thánh Thần.
(*) 1Cr. 5: 6b-8

<https://youtu.be/HRrAO94ukRs>

Ben. Đỗ Quang Vinh